

Derpaa fulgte:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 165 af 30. Marts 1946 om midlertidige Ændringer i Ulykkesforsikringsloven.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2949; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 355).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

H. P. Johansen: Det Lovforslag, som her er til første Behandling, tager Sigte paa at forlænge Ulykkesforsikringslovens nu-gældende Takster og Satser til 1. April 1948. Den højtærede Minister tilføjede dog i sin Forelæggelsestale — saaledes forstod jeg ham —, at hvis den Kommission, der arbejder med Sagen, ret hurtigt blev færdig, vilde Ministeren forelægge et Revisionsforslag. Det vil dog ganske sikkert ikke ske i denne Rigsdagssamling, og jeg tager næppe fejl, naar jeg antager, at vi vil komme et langt Stykke ind i næste Rigsdagssamling, inden denne Lov bliver revideret. Nu er Stillingen imidlertid den, at en Forbedring af Satserne er yderst paakrævet. Det er jo utvivlsomt saaledes, at Ulykkesforsikringsloven, hvad Satserne angaar, er langt den daarligste Lov paa det sociale Omraade, som vi i det hele taget har. Jeg kan nævne, at Dagpengene højst kan udgøre 7 Kr. 95 Øre, og dette Beløb kan slet ikke dække de nuværende Leveomkostninger. Derfor foreslog Socialdemokratiet i Fjor, da vi ogsaa drøftede denne Lovgivning, at man skulde foretage en foreløbig Forhøjelse af Satserne, en Forhøjelse, som kun skulde være gældende, indtil Loven blev revideret, og det er ingen ukendt Vej at gaa. Jeg kan nævne, at Stauning i 1919, da han var Medlem af den radikale Regering, foreslog en midlertidig Forhøjelse af visse Satser i Ulykkesforsikringsloven, endogsaa Forhøjelser paa helt op til 50 pCt. Forslaget blev hurtigt gennemført, det blev gennemført uden Udvalgsbehandling, og det blev enstemmigt vedtaget paa Rigsdagen. Socialdemokratiet stillede som nævnt i Fjor et lignende Forslag i Udvalget angaaende en foreløbig Forhøjelse af visse af Ulykkesforsikringslovens Satser, men de tre andre Partier kunde ikke medvirke til en saadan Ændring. Jeg havde dog den Opfattelse, og jeg haaber, den er rigtig, at naar de tre andre Partier baade i Udvalget og her i Tinget gik imod os, var det, fordi Ministeren havde stillet i Udsigt, at et Revisionsforslag ret hurtigt vilde komme til at foreligge, i

hvert Fald i indeværende Rigsdagssamling, hvilket altsaa ikke sker; derfor mener jeg, vi skal henvise Lovforslaget til Behandling i et Udvalg og dør prøve, om man ikke kan opnaa Enighed om at gennemføre nogle foreløbige Forhøjelser allerede i denne Rigsdagssamling. Jeg tror, Tingets ærede Medlemmer vil give mig Ret i, at man ikke kan fortsætte med den Tilstand, vi har i Øjeblikket. Bliver en Arbejder lemlæstet paa sin Arbejdsplads og kommer hjem syg og lidende, er han og hans Familie i længere Tid henvist til at søge Socialkontoret, i mange Tilfælde ogsaa Laanekontoret. Lad mig tilføje, at for Erhvervslivet vil det ikke betyde ret meget pr. Arbejder, selv om Erstatningerne forhøjes kendeligt.

Ud fra disse Betragtninger skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Behandling; jeg agter paa et senere Tidspunkt at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, der kan prøve de her nævnte Muligheder.

Ravn: Det foreliggende Lovforslag til-sigter en Forlængelse af den nuværende Ordning, saa den kommer til at løbe til 1. April 1948. Sidst vi havde et lignende Forslag til Behandling, var vi enige om, at der skulde nedsættes et Revisionsudvalg, og et saadant er ogsaa nedsat af den højtærede Arbejds- og Socialminister, men da dette Udvalg ikke er færdigt og man ikke mener, der er Tid for Tingene til paa nuværende Tidspunkt at gennemføre en permanent Ordning af Satserne, er det formaalstjenligt, at den nuværende Ordning forlænges et Aar.

Jeg kan paa min Gruppens Vegne anbefale en velvillig og hurtig Behandling af Lovforslaget.

Jørgen Jørgensen: Jeg kan ogsaa anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. H. P. Johansen, at der er ingen af os, som ikke er interesseret i, at netop de Mennesker, som bliver ramt af Ulykker, faar en fair Behandling af det offentlige. Man kan sige, at det er beklageligt, at det sagkyndige Udvalg, som Arbejds- og Socialministeren har nedsat, ikke er færdigt, men vi ved jo alle, hvordan det sidste Aars Lovgivningsarbejde har formet sig, og hvor megen Arbejdskraft der har været taget i Brug til sociale Formaal.

Jeg kan naturligvis kun sige, at vi gerne vil deltage i en Udvalgsbehandling af Lovforslaget. Maaske vi dør kan finde frem til en midlertidig Løsning. Men Lovforslaget drejer sig jo kun om en Forlængelse paa et